

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători:

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță,
Valentina Clevadî, Iuliana Oprea

examinînd cererea de revizuire înaintată de BC „Moldindconbank” SA, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Tesalit” împotriva SRL „Pro Leasing” în proces de insolvență și BC „Moldindconbank” SA privind recunoașterea dreptului de proprietate și ridicarea grevării cu gaj, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014,

CONSTATĂ:

La 18.01.2014, SRL „Tesalit” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Pro Leasing” în proces de insolvență și BC „Moldindconbank” SA privind recunoașterea dreptului de proprietate și ridicarea grevării cu gaj.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 07.04.2011, Kraskovschi Leonid, în baza contractului de leasing financiar încheiat cu SRL „Pro Leasing” cu nr. 0033-2010, a primit automobilul Porsche Cayenne Diesel.

La 19.12.2011 contractul nominalizat a fost reîncheiat cu SRL „Tesalit”, care a preluat drepturile și obligațiile ce rezultă din contractul de leasing și a devenit astfel locatar al contractului nominalizat.

Conform contractului de leasing, reclamantul a fost obligat pînă la data de 20.08.2013 să achite valoarea integrală a autoturismului Porsche Cayenne Diesel în sumă de 28 534,74 euro, ce constituie 966 956,99 lei. La rîndul său, SRL „Pro Leasing”, potrivit pct. 4.2.5 și pct. 4.2.6. a contractului, s-a obligat ca în cazul achitării integrale de către locatar a tuturor plăților ce rezultă din contract, să asigure eliberarea autoturismului de sub gaj și să semneze Actul de transmitere-primire a obiectului leasingului în proprietatea locatarului.

Susține că în termenul stabilit și anume pînă la 20.08.2013, reclamantul a executat obligațiile de achitare a tuturor plăților stabilite prin contract, ce se confirmă prin Actul de verificare din 20.07.2012 și ordinele de plată.

După executarea integrală a obligațiilor ce rezultă din contractul de leasing de către reclamant, ultimul, la 14.02.2013, a înaintat pîrîtului o scrisoare cu cerința de a executa obligațiile sale de transmitere a automobilului în proprietatea reclamantului.

Contrar prevederilor contractului și a legislației în vigoare, scrisoarea nominalizată a rămas fără răspuns și fără executare.

Mai invocă reclamantul că, neexecutînd obligațiile contractuale, SRL „Pro Leasing” a intrat în proces de insolabilitate și a început grav și cinic să lezeze drepturile reclamantului de locatar și de posesor legal și de bună-credință al autoturismului nominalizat.

Astfel, a aplicat sechestrul pe automobilul în litigiu, a interzis folosința automobilului și a întreprins măsuri ilegale de preluare a automobilului fără careva temeiuri legale. Necătînd la faptul că reclamantul a devenit proprietarul automobilului cu mult înainte de intentarea procesului de insolabilitate în privința pîrîtului, iar ultimul, respectiv, a devenit obligat, potrivit pct. 4.2.5 și pct. 4.2.6. a contractului de leasing, de a semna actul de primire-predare a automobilului în proprietatea reclamantului, pîrîtul categoric a refuzat executarea prevederilor contractuale, bazate pe prevederile legale și stabilite însăși de el, refuzînd semnarea actului de predare-primire.

Reclamantul consideră că, în baza art. 923 alin. (3) și (4) CC, pîrîtul este obligat de a respecta alegerea reclamantului de a cumpăra bunul, și luînd în considerație că bunul în litigiu este achitat cu toate plățile respective, este obligat de a-i transmite automobilul în proprietatea sa.

Mai mult ca atît că, pîrîtul insistent solicită transmiterea automobilului în posesia lui.

Astfel, pîrîtul, acordînd servicii de leasing, a încălcat grav clauzele contractuale, a tulburat posesia legală a reclamantului asupra bunului procurat, a lezat dreptul reclamantului de posesie asupra automobilului, deoarece l-a anunțat în căutare și a emis decizii ilegale de luare a automobilului din posesia reclamantului.

Menționează că, luînd în considerație faptul că SRL „Pro Leasing” grosolan și cinic încalcă drepturile reclamantului de posesor legal al automobilului și anume a înaintat cerința de a-i transmite automobilul, a anunțat automobilul în căutare și întreprinde toate măsurile ilegale pentru a lua automobilul din posesia reclamantului, consideră necesar de a aplica măsură de asigurare a acțiunii.

A solicitat reclamantul recunoașterea dreptului de proprietate a SRL „Tesalit” asupra automobilului Porsche Cayenne cu n/î K LW 111, caroseria nr. WP1ZZZ92ZBLA24297, motorul nr. CAS 122750; obligarea SRL „Pro Leasing” să semneze Actul de transmitere-primire a autoturismului și să-i transmită automobilul în proprietatea SRL „Tesalit”; eliberarea automobilului nominalizat de sub gaj; încasarea de la SRL „Pro Leasing” în folosul SRL „Tesalit” a cheltuielilor de judecată; aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii înaintate cu interzicerea pîrîților și administratorului insolabilității SRL „Pro Leasing” precum și altor persoane la săvîrșirea acțiunilor de înstrăinare a automobilului, de ridicare a automobilului Porsche Cayenne cu n/î K LW 111, caroseria nr. WP1ZZZ92ZBLA24297, motorul nr. CAS122750 din posesia SRL „Tesalit”, de anunțare în căutare, de transmitere a lui creditorului gajist, precum și altor acțiuni ce țin de tulburarea posesiei legale a reclamantului asupra acestui automobil.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă recunoașterea dreptului de proprietate a SRL „Tesalit” asupra automobilului Porsche Cayenne nr./î K LW 111, caroseria nr. WP1ZZZ92ZBLA24297, motorul nr. CAS 122750 cu eliberarea automobilului de sub gaj. A fost respinsă cererea în partea obligării SRL „Pro Leasing” să semneze actul de transmitere-primire a autoturismului. A fost încasat de la SRL „Pro Leasing” în proces de insolabilitate în folosul SRL „Tesalit” cheltuielile de judecată în sumă de 15 450 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a reținut prevederile art. 321 alin. (1) și 923 alin. (3) și (4) CC, art. 9 alin. (3), 11 alin. (2) lit. a) al Legii cu privire la leasing, menționînd că contractul de leasing conține aceleași prevederi (pct. 3.5), fără a impune alte condiții privitor la obținerea dreptului de proprietate astfel, existența dreptului de proprietate a fost condiționată de achitarea integrală a ratelor de leasing, condiție care a fost îndeplinită de către reclamant pînă la intentarea insolvenței față de SRL „Pro Leasing”.

Referitor la cerința reclamantului privind obligarea de a semna actul de transmitere-primire a autoturismului, instanța a statuat că urmează a fi respinsă, deoarece actul dat nu este necesar pentru recunoașterea dreptului de proprietate în temeiul hotărîrii judecătorești, el urmînd a fi întocmit de comun acord între părți în cazul lipsei unui litigiu.

În ce privește cerința radierii gajului, instanța de judecată a reținut prevederile art. 80 alin. (3) al Legii gajului, art. 495 CC, menționînd că conform pct. 4.1.5 și 4.2.5 a contractului de leasing financiar, SRL „Pro Leasing” a fost în drept să gajeze obiectul leasingului și toate drepturile sale ce rezultă din prezentul contract de leasing în favoarea creditorului gajist BC „Moldindconbank” SA numai în limitele contractului de leasing încheiat cu SRL „Tesalit” și evaluat de părți la suma de 28 534,74 euro în scopul garantării obligațiilor, iar în caz de executare integrală și în termen a obligațiilor de către locatar, inclusiv achitarea tuturor plăților prevăzute de contract, să asigure radierea gajului asupra bunului în cazul în care bunul este gajat, obligație care nu a fost îndeplinită de către locatar.

Nefiind de acord cu hotărîrea în cauză, la 15.05.2014, BC „Moldindconbank” SA a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii Curții de Apel Bălți din 29.04.2014 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea în mod eronat a legii.

În speță, BC „Moldindconbank” SA a reiterat argumentele expuse și în referința înaintată la acțiunea SRL „Tesalit”.

Astfel, a menționat că banca a acordat în beneficiul SRL „Pro Leasing” credite în baza a 14 contracte de credit.

Întru asigurarea executării în termen a obligațiilor asumate conform contractelor de credit sus numite, SRL „Pro Leasing” a depus în gaj mai multe bunuri, inclusiv potrivit contractului de gaj nr. 30 din 04.08.2010 (pct. 2.1 al contractului), automobilul de model Porsche Cayenne Diesel, nr. caroseriei WP1ZZZ92ZBLA24297, nr. motorului CAS 122750, procurat conform contractului nr.2010/011 din 03.08.2010.

În temeiul art. 39 al Legii cu privire la gaj, precum și în baza demersului de înregistrare a gajului din 04.08.2010, BC „Moldindconbank” SA - creditorul gajist a înregistrat gajul asupra automobilului litigios în Registrul gajului bunurilor mobile sub nr. de înregistrare 143458.

Ulterior, la 19.10.2011, între SRL „Pro Leasing” ca locatar și SRL „Tesalit” ca locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. 0033-2010, potrivit căruia, în conformitate cu pct. II al contractului dat, locatorul a predat în posesie și folosință temporară locatarului, automobilul în litigiu. Predarea bunului a fost efectuată în baza actului de predare primire ce constituie Anexa nr. I la contractul de leasing nominalizat.

Potrivit pct. 4.1.5 din contractul de leasing, părțile au convenit că locatorul are

dreptul să gajeze bunul și toate drepturile acestuia ce rezultă din prezentul contract în favoarea creditorului (BC „Moldindconbank” SA), în același timp, locatarul a fost informat prin pct. 12.9, că locatorul este în drept, pe perioada de acțiune a prezentului contract, să utilizeze bunul în calitate de garanție pentru executarea obligațiilor sale față de terțele persoane, iar la momentul semnării contractului de leasing, bunul în litigiu este depus în gaj în favoarea creditorului. Părțile în așa mod manifestându-și acordul liber de voință, iar contractul fiind semnat de părți fără careva divergențe.

La 05.07.2013, SRL „Pro Leasing” s-a adresat cu cerere introductivă prin care a solicitat inițierea în privința sa a procesului de insolvență, din cauza incapacității de plată. Prin hotărârea din 30.09.2013 a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Pro Leasing”.

În temeiul art. 29 al Legii insolvenței, creditorul BC „Moldindconbank” SA a înaintat cerere de validare a creanțelor în calitate de creditor garantat al SRL „Pro Leasing”, creanțe care au fost incluse în tabelul devinitiv al administratorului insolvenței. Creanțele creditorului garantat, potrivit calculului din 30.09.2013, ce reflectă datoriile totale ale debitorului constituie suma în mărime de 2 785 050,14 lei și 1 043 440,65 euro.

În conformitate cu art. 315 CC, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este acel drept subiectiv ce conferă titularului exercitarea în putere proprie și în interes propriu a atributelor de posesie, folosință și dispoziție asupra bunurilor sale în limitele determinate de lege. Un alt caracter specific proprietății este caracterul exclusiv. Caracterul exclusiv al dreptului de proprietate îi permite titularului să facă singur ce vrea cu bunul său, în limitele prevăzute de lege. Astfel proprietarul în exclusivitate posedă, folosește și dispune în „plena potestas” aceste atribute.

Prin urmare, ca rezultat al deținerii dreptului de proprietate asupra inclusiv a bunului în litigiu, drept născut din contractul de vânzare-cumpărare nr. 2010/011 din 03.08.2010 încheiat între SRL „GT Sport Auto” în calitate de vânzător și SRL „Pro Leasing” în calitate de cumpărător, ultimul din acea dată poate dispune de bun după bunul său plac, inclusiv să-l gajeze terțelor persoane. Faptul deținerii dreptului de proprietate asupra automobilului litigios, este confirmat ulterior și de către ÎS „CRIS Registru” a DÎTCCA prin scrisoarea nr.03/1358 din 23.07.2013, precum și alte informații prezentate chiar de debitor prin scrisorile expediate inclusiv și prin cererea introductivă înaintată.

Totodată, în contractele de credit, în pct. 8, s-a prevăzut că sumele datorate băncii potrivit contractelor încheiate sînt garantate de debitor („Pro Leasing” SRL) cu contract de gaj/ipotecă asupra mijloacelor de transport și alte bunuri mobile și imobile viitoare procurate ce vor fi transmise în leasing, inclusiv fidejusiunea persoanelor terțe, etc.

În vederea asigurării în termen și pe deplin a obligațiilor asumate conform contractelor de credit, între BC „Moldindconbank” SA în calitate de creditor și SRL „Pro Leasing” în calitate de debitor a fost încheiat Contractul de gaj nr.30 din 04.08.2010, potrivit căruia ultimul a gajat în favoarea creditorului automobilul de model Porsche Cayenne Diesel, nr.caroseriei WP1ZZZ92ZBLA24297, nr.motorului CAS122750, procurat conform contractului nr.2010/011 din 03.08.2010.

Bunul ce face obiectul contractului de gaj menționat, a fost dat în leasing locatarului SRL „Tesalit”, cu termenul de acțiune a contractului pînă la 20.08.2013. În rezultatul încheierii contractului, SRL „Tesalit” și-a asumat toate drepturile și obligațiile prevăzute în contractul de leasing, inclusiv cedarea dreptului locatorului

SRL „Pro Leasing” de a gaja bunul și toate drepturile acestuia, în favoarea creditorului BC „Moldindconbank” SA, totodată preluând informația referitor la faptul că la momentul semnării contractului de leasing, bunul era gajat în favoarea creditorului, care este și finanțatorul acestui bun.

Prin urmare, potrivit art. 471 CC, faptul că informația cu privire la gaj este înscrisă în registrul gajului, constituie o prezumție legală a veridicității ei. Din momentul înregistrării gajului nimeni nu poate invoca necunoașterea informației înscrise în registrul gajului.

Potrivit art. 80 alin. (3) al Legii cu privire la gaj, gajul se stinge prin stingerea obligației a cărei executare acesta o garantează. Asemenea temeuri sînt stipulate și la art. 495 CC, inclusiv în pct. 13 al contractului de gaj nominalizat.

În situația creată, SRL „Pro Leasing” a încălcat prevederile contractelor de credit prin admiterea restanțelor la tranșele creditului și la alte sume aferente creditelor contractate, astfel acumulînd datoriile totale potrivit calculului din 30.09.2013 în sumă totală de 2 785 050,14 lei și 1 043 440,65 euro.

Prin urmare, nici contractul de gaj, nici Legea cu privire la gaj, nici normele Codului civil al RM, nu acordă nici un temei legal de stingere a gajului pentru neexecutarea obligațiilor garantate de gaj. Or, onorarea obligațiilor contractuale de una din părțile contractului de leasing după cum invocă reclamantul în cererea de chemare în judecată nu a dus ca rezultat la achitarea ratelor la creditele garantate.

La fel a menționat că reclamantul nu a demonstrat cu probe lichide și pertinente dreptul în care temei solicită recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului în litigiu, or, potrivit art. 11 al Legii cu privire la leasing, bunul trece în proprietatea locatarului dacă inclusiv au fost executate alte obligații prevăzute în contractul de leasing, iar potrivit pct. 4.1.5 și 12.9 al contractului de leasing, este expres prevăzut faptul gajării bunului în litigiu în favoarea creditorului BC „Moldindconbank” SA pentru garantarea obligațiilor asumate în baza contractelor de credit contractate, iar în situația creată, cele alte obligații specificate în contractul de leasing care în caz de executare ar fi dus la trecerea dreptului de proprietate asupra automobilului dat de la locator la locatar, în cazul dat SRL „Tesalit”, nu au fost executate.

La fel nu a demonstrat dreptul real de care dispune, or transmiterea dreptului de posesie și folosință asupra automobilului în litigiu poate duce și la obținerea dreptului de proprietate doar în cazul întrunirii anumitor condiții, inclusiv cu stingerea gajului și darea acordului creditorului de comercializare a acestuia, lucru care nu a fost făcut pe motivul neonorării obligațiilor asumate la contractele de credit de către SRL „Pro Leasing”.

Totodată, recurentul BC „Moldindconbank” SA a invocat și încălcări de ordin procedurat.

Tot la 15.05.2014 a depus recurs și lichidatorul SRL „Pro Leasing” în proces de insolvență ÎI „Cazacu Andrei”, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii Curții de Apel Bălți din 29.04.2014 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul dat a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, a menționat că recunoașterea dreptului de proprietate asupra unui bun care face parte din masa debitoare, după intentarea procesului de insolvență, este neîntemeiat și ilegal.

Lichidatorul SRL „Pro Leasing” în proces de insolvență ÎI „Cazacu Andrei”

a reiterat argumentele expuse și în recursul înaintat de BC „Moldindconbank” SA.

Suplimentar, recurentul a menționat că SRL „Pro Leasing” a depus toate automobilele în gaj pentru rambursarea creditelor primite, nu doar pentru obligațiile SRL „Tesalit”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014, au fost respinse recursurile declarate de lichidatorul SRL „Pro Leasing” în proces de insolvență ÎI „Cazacu Andrei” și BC „Moldindconbank” SA și a fost menținută hotărârea Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2014.

La 07.11.2014, BC „Moldindconbank” SA a înaintat cerere de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014, solicitând admiterea revizurii, casarea deciziei instanței de recurs, cu trimiterea pricinii la rejudecarea în instanța de recurs în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a invocat temeiul prevăzut la lit. b) art. 449 CPC, menționând în acest sens că concluziile instanței de recurs reținute în decizia a cărei revizuire se solicită sunt neîntemeiate.

La fel a indicat că prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ri-131/14 din 17.09.2014, într-o cauză similară, a fost respinsă cerința de radiere a gajului.

Examinând motivele invocate de revizuent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, pornind de la următoarele.

În conformitate cu lit. a) alin. (1) art. 453 CPC al RM, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Din textul cererii de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit constată că revizuentul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014, invocând ca temei lit. b) a art. 449 CPC.

Astfel, potrivit normei invocate, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul pe temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Legea, art. 449 lit. b) CPC, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizurii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte). Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv pînă la data pronunțării hotărârii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii. Faptele noi apărute după darea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

La caz, Colegiul conchide că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire.

În speță, afirmațiile revizuentului țin de dezacordul acestuia cu soluția instanței de recurs prin prisma interpretării cadrului legal ce reglementează raporturile litigioase.

Mai mult ca atît, invocarea repetată a acestui cadru legal, analizat de revizuent prin interpunerea cu circumstanțele speței, reprezintă în sine un recurs deghizat.

Cît ține de decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ri-131/14 din 17.09.2014, instanța de revizuire constată că aceasta nu poate fi reținută ca temei de revizuire în sensul lit. b) a art. 449 CPC, deoarece nu se încadrează în criteriile obligatorii ce caracterizează acest temei.

Or, faptul invocat de revizuent, ține de anumite circumstanțe, care puteau fi cunoscute anterior, în timpul judecării anterioare a pricinii.

În această ordine de idei, Colegiul constată cu certitudine că toate faptele invocate de revizuent ca circumstanțe pe care nu le-a cunoscut, dar care sunt determinante pentru revizuirea soluției, erau și/sau puteau fi cunoscute la momentul examinării și adoptării deciziei revizuite.

Astfel, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat alte înscrisuri care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit conchide că circumstanțele invocate de revizuent drept temei de revizuire, nu se încadrează în cele exhaustiv prevăzute la art. 449 CPC.

Prin cererea – obiectul prezentei ședințe, revizuentul nu a prezentat nici unul din temeiurile conținute în norma indicată.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata* (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, citată mai sus, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*). Din considerentele menționate Colegiu consideră că prezenta cerere de revizuire nu poate fi admisă.

Astfel, Colegiul conchide că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, or retractarea neîntemeiată a unei hotărâri judecătorești irevocabile produce efecte grave pentru părți, întrucât se încalcă principiul stabilității raporturilor juridice, fiindcă unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea (art. 449 CPC) admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În baza celor expuse și în conformitate cu art. 449, 451-453 din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de BC „Moldindconbank” SA, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Tesalit” împotriva SRL „Pro Leasing” în proces de insolvență și BC „Moldindconbank” SA privind recunoașterea dreptului de proprietate și ridicarea grevării cu gaj.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea